

Отъ културните растения царевицата завзема въ Турция изобщо и частно въ България, първо място. Пшеничните завзематъ второ място, и тѣ се сънятъ въ малъкъ размѣръ; почвата не наторява, ако това не стани случайно отъ лѣжението на едрия и дребния добитъкъ по полѣните. Кърнението понѣкога се практикува, но почти безсъзнателно и твърдъ често въ вреда на горитъ. Искуственни ливади не съществуватъ, но българите сѫ много опитни да се ползоватъ съ най малкото вода за поливане. Нивите понѣкога се заглушаватъ отъ буряни и папрти, които значително намаляватъ производителността на нивите и често ставатъ неустраними. Макаръ, че има мергель въ изобилие, но никой не се ползова съ него за видоизмѣнение на разработената почва, макаръ че това е лесно да стане за много мястности и безъ да прѣсмѣтнатъ, че това ще помогни чувствително за подобрение на нивата. Защо да прибѣгватъ къмъ научно култивиране, когато грамадни пространства най плодородни места си оставатъ незасъяни и безсмислено се тѣпчатъ отъ добитаците! Стига да види човѣкъ, какъ жънатъ българите, за да си представи, какъ малко се ползоватъ отъ сламата; тий даже не благоволяватъ да събиратъ стъблата на царевицата, които тѣй си оставятъ да съхнатъ и гниятъ на корена. Царевицата е единственото растение, на което оказватъ честь да плевятъ буренака и въобще да се грижатъ за него. Всички други растения, съ исклучение на тютюна и ориза, се прѣдоставятъ на божа воля.

„Виното се работи особено между Дунава и Балкана и на южните равнини. Но то се приготвя слабо: бива безъ вкусъ, гъсто, не се държи, бива много тъмно и като постои пожълтява. Почти въ всичките села се срѣщатъ дири, които указватъ на това, че работението на лозята едно време било по распросtranено; обаче то се намалява отъ година на година, по причина на неубузданото грабене, което не позволява никому отъ раята да расчета да си обере гроздето. Всички се гощаватъ съ гроздето на българина, като че неговото лозе е открита трапеза за всички, и затова гроздето, тоя вкусенъплодъ,